

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1220/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца ПППУ „Разнопромет“ из Рибарића, чији је пуномоћник Ико Јашаревић, адвокат из ..., против тужених АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији су заједнички пуномоћници Емир Танкосић и Ибрахим Танкосић, адвокати из ..., ради чинидбе и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1933/19 од 16.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца ПППУ „Разнопромет“ из Рибарића, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1933/19 од 16.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца ПППУ „Разнопромет“ из Рибарића, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1933/19 од 16.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица Тутин П 1294/16 од 05.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезу тужени да му предају делове к.п. .. и .. КО ..., у површини од 250 м2, под путем и под објектима и то: тужени АА у површини од 41 м2, а тужени ВВ у површини од 48 м2 и да тужиоцу на име накнаде за коришћење наведених парцела исплате по 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а у противном уколико предаја није могућа због изграђених објеката, да се тужени АА обавезе да за заузети део к.п. бр. ..., у површини од 41 м2, исплати тужиоцу износ од 205.000,00 динара, тужени ВВ за заузети део к.п. ..., у површини од 48 м2, да исплати износ од 240.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, а да се тужени ББ обавезе да са дела к.п. .. уклони монтажну дрвену гаражу. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 152.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1933/19 од 16.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда

Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П 1294/16 од 05.03.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања питања од општег интереса.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је чинидба, предаја непокретности и накнада штете за њихово коришћење. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије, у смислу цитиране одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер ревизијом тужиоца није указано на питање за које тужилац сматра да је потребно да се размотри, а које је од општег интереса, односно у интересу равноправности грађана, већ указује на погрешну примену материјалног права. Међутим, не доводи до примене института посебне ревизије, свака погрешна примена материјалног права, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужбу ради чинидбе и накнаде штете, тужилац је суду поднео дана 15.11.2016. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара. На расправи одржаној дана 12.01.2017. године, првостепени суд је вредност спора у овом предмету утврдио на износ од 595.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинско-правном спору који се односи на потраживање у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да

ревизија тужиоца није дозвољена, сходно цитираној одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић